

Vousy. Ovšem. A přesto ve svých představách nikdy s pichlavými vousy nepočítala. Bude to muset napravit.

Zavrtěla hlavou a zastyděla se, že ji vůbec něco takového napadá, když tady Carswell Thorne leží přímo před ní a ona pro něj nemůže nic –

Zavrtěl se.

Cress zalapala po dechu a pokusila se chránit mu hlavu, kdyby sebou příliš házel. „Pane Thorne? Vzbudte se. Nic se nám nestalo. Prosím, vzbudte se.“

Hluboké bolestné zasténání a dech se mu začal zklidňovat.

Cress si odhrnovala vlasy z obličeje. Vzdurovaly a lepily se jí na zpocenou kůži. Dlouhé prameny zůstaly uvězněné pod jejich těly.

Thorne opět zasténal.

„C-Carswelle?“

Škulb loktem, jako by se snažil zvednout ruku, ale pořád měl svázaná zápěstí. Zachvěly se mu řasy. „Co – hm?“

„Všechno je v pořádku. Jsem tady. Jsme v bezpečí.“

Thorne si olízl rty a opět zavřel oči. „Thorne,“ zabručel. „Většina lidí mi říká Thorne. Nebo kapitáne.“

Cress poskočilo srdce. „Samozřejmě, Thor- kapitáne. Bolí vás něco?“

Neklidně se zavrtěl a zjistil, že má stále svázané ruce. „Mám pocit, jako by mi měl mozek vytéct ušima, ale jinak je mi skvěle.“

Cress mu ohmatala hlavu v týle. Neměl ji vlhkou, aspoň tedy nekrvácel. „Ošklivě jste se uhodil do hlavy.“

Zabručel a pokusil se vyvléct ruce ze zauzlované příkrývky.

„Počkejte, někde tady byl nůž...“ Odmlčela se a očima pro pátrávala nepořádek a trosky kolem nich.

„Spadl z postele,“ řekl Thorne.

„Ano, viděla jsem to... támhle!“ Zahlédla rukojeť nože vklíněnou pod spadlou obrazovkou a chtěla pro něj dojít, jenže vlasy se jí tak zamotaly mezi ni a Thorneho, že to s ní škusblo zpátky. Vyjekla a třela si kůži na hlavě.

Thorne opět otevřel oči a zamračil se. „Nevzpomínám si, že by nás někdo svázal k sobě.“

„Omlouvám se, to jen moje vlasy se občas všude pletou a... kdybyste mohl... sem, překulte se sem.“

Chytila ho za loket a šťouchnutím mu naznačila, aby se přetočil na bok. Zamračeně jí vyhověl a umožnil jí pohnout se dostatečně daleko, aby chytila rukojeť.

„Víš jistě, že je to tám-“ spustil Thorne, ale Cress už se natáhla přes něj a dala se do přeřezávání pout. „Ach. Ty máš ale dobrou paměť.“

„Hm?“ zamumlala, plně soustředěná na práci. Opotřebovaná příkrývka pod nožem snadno povolila a Thorne vydechl úlevou, když mu spadla z rukou. Třel si zápěstí a potom si sáhl na hlavu. Když mu v tom zabránily Cressiny lokny, zatáhl silněji.

Cress vyjekla a spadla Thornemu na hrud'. Nezdálo se, že by si toho všiml, protože se prsty zaujatě dotýkal svého týlu. „Au,“ zamumlal.